

Demokratisk problem i EU

Forleden skrev jeg om det kulturelle jerntæppe, som er sænket ned over EU. Det kan undre, at EU vil give multi-nationale amerikanske selskaber konkurrencemæssige fordele i EU. Hvorfor er det tilsyneladende så vigtigt, at amerikanske varer koster mere i EU end i USA? Hvordan er den situation egentlig opstået?

Sandheden er, at ingen folkevalgte politikere har ønsket, at det skulle gå sådan.

Det startede med noget så uskyldigt som et forsvar mod piratkopiering. Rettighedshavere til musik og film klagede over det organiserede salg af piratkopier i EU, og de ønskede en bedre beskyttelse. Politikerne lyttede, og de indførte en særlig ret, der kaldes spredningsretten. Det betyder, at der i EU kun tillades spredning af eksemplarer, der er bragt på markedet med rettighedshavernes samtykke. Man må altså ikke sælge piratkopier.

Det blev drøftet i de forskellige landes regeringer og i Parlamentet. Alle var enige om, at det var en god ting, og så rejste de hjem igen. Teksten blev rettet til for at være helt klar, og Kommissionen forsikrede, at det ikke medførte en væsentlig ændring af indholdet. Men der var blevet tilføjet et "i Fællesskabet", så der kom til at stå, at der i EU kun tillades spredning af eksemplarer, der er bragt på markedet i Fællesskabet med rettighedshaverens samtykke. Ups, nu står der faktisk, at det er forbudt at købe lovligt udgivne varer udenfor EU!

Dengang blev importforbuddet mod filmværker ikke gennemført i Danmark. Senere opdaterede Kommissionen de ophavsretlige direktiver, og spredningsretten kom med igen i nøjagtigt den samme formulering. Denne gang insisterede Kommissionen på, at alle lande skulle forbyde fri import fra lande udenfor EU - ellers kan det indre marked ikke fungere, påstod Kommissionen. Og så blev importforbuddet vedtaget i Danmark, og jeg har brugt 3 år for at få sagen for EF-domstolen.

Jeg synes, det er et demokratisk problem, at embedsmændene i det skjulte kan ændre virkningen af en regel, der er vedtaget i EU. Først vedtog politikerne en regel med et specifikt formål - nemlig at forbyde piratkopier - og bagefter ændrede embedsmændene virkningen af selvsamme regel, så den begrænser konkurrencen og ytringsfriheden og forbyder frihandel med andre lande - uden debat og uden forklaring.

Jeg er forbløffet over, at Kommissionen, Parlamentet og Rådet forsvarer importforbuddet, men måske hænger det sammen med, at EU faktisk ikke er demokratisk? I Danmark kan man ikke bare ændre virkningen af en lov. Man vil gå tilbage og se på, hvad der var formålet med loven. Sådan er det ikke i EU. De ser på teksten og konstaterer bare, at direktivet er vedtaget.

Producenterne mener ikke, at EU kan fungere, hvis jeg vinder sagen. Så vil alle og enhver angribe direktivernes gyldighed, siger de.

- Og gør det noget? spørger jeg.

Jeg tvivler derimod på, at EU kan overleve, hvis jeg taber sagen. Hvis Domstolen giver grønt lys for en udemokratisk fremgangsmåde, der er til stor skade for EUs borgere, forsvinder befolkningens opbakning. Jeg stemte for Fælles Akt i 1986, men jeg anede ikke, at det ville betyde et forbud mod f. eks. amerikanske Anders And-blade. Hvis det er sådan, det foregår i EU, tør jeg ikke stemme for noget fra EU igen.

Lovens tilblivelse kan følges i detaljer på www.samhandeljatak.dk.

Hans Kristian Pedersen er indehaver af Laserdisken, Prinsensgade 38, Aalborg. E-mail: hk@laserdisken.dk. Hjemmeside: www.laserdisken.dk.